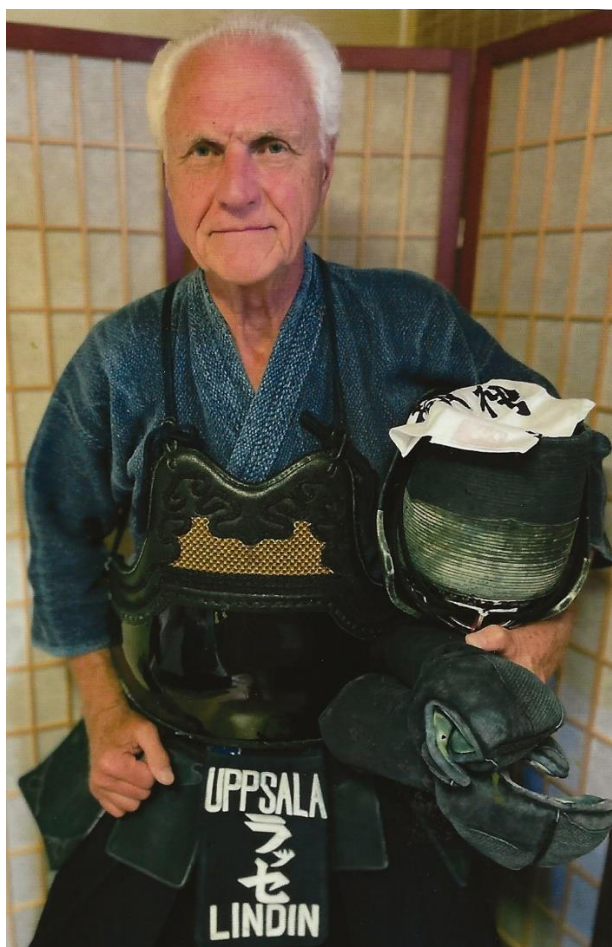

Lars Lindin

Född: 1946

På rundtur i Asien 1979 hörde Lars skrik och rop när han var i närheten av slottet i Kyoto. Han avvek från sin turisttur för att ta reda på vad detta var för något. Här fick han för första gången se kendo och kände direkt en attraktion till sporten och dess kulturella bakgrund. Efter besöket i Japan fortsatte han sin rundtur till Kina och därefter kom han så småningom till Filippinerna där han stötte på en fransman vid namn Francois Bourdeaux. De två reste runt tillsammans på Filippinerna och under resans gång förstod Lars att Francois också var intresserad av kendo. Lars togs sig tillbaka till Japan där de två återförenades.

I jakten på en kendosträning träffade de på en japan som tränade på Noma dojo i Tokyo. Med hjälp av honom fick dom tips om att börja träna kendo på Hanga dojo där utövarna till största delen var taxichaufförer. Utrustning införskaffades och så fort något slags hugg var inlärt togs de två med i träningen. De tränade asageiko, morgonträning, tre dagar i veckan. Träning var hård och bensvep ingick med efterföljande hjälmavdragning. Francois var tuff tillbaka och lyckades knocka en tränande när denne knuffades in i vägen. Hanga dojo var känd för att bland andra författaren Mishima Yukio¹ hade tränat där och en av sista kamikaze-piloterna var medlem².

---

¹ https://en.wikipedia.org/wiki/Yukio_Mishima

² Piloten Sonoda Sunao, var utrikesminister 1978 till 1979, och såg till att Lars fick ett japanskt visum.
[Sunao Sonoda - Wikipedia](#)

Figur 1 – Nakamura Takeshi, Lars Lindin, polis, Kakehashi Masaharu utanför Keisho Budokan 1982 (LL)

Honga dojo höll till i källaren på Nippon Budokan och ägaren till den lokala kendoaffären tipsade Lars om att det på kvällstid fanns möjlighet till mer teknisk träning där i grupper med olika kunskapsnivåer. Lars började träna där kvällar fem gånger i veckan. I sex månader höll han ut med morgon och kvällsträning plus ett arbete på restaurang under dagtid. Men till slut blev det för mycket och han slutade med asageiko-passen.

I slutet av sin tid i Japan träffade han på Per Bjerlow som var där för att träna. Per fick vara med om Lars sayonara-party som startade med 45 minuter kiri-kaeshi på morgonen, det fortsatte med allmänt drickande och ätande under dagen och avslutades på en restaurang på kvällen. På japanskt manér skulle alla skåla med Lars och till slut minns han inte mer. På morgonen vaknade han i ett litet rum på en närliggande kendoaffär med väldigt smutsiga vita strumpor på grund av att hans festkompisar inte orkat bära honom utan släpat honom dit.

Väl hemma i Sverige återtog kontakten med Per Bjerlow och Lars började då träna med Budokwai i Vällingby. Inför kommande SM 1984 började Budokwai prata om sin "dark horse" för att stressa motståndarlagerna vilket trissade upp intresset för tävlingen. Resultatet blev ett lagsilver för Lars. Vid VM i Paris 1985 kom Lars trea i Shodan klassen i goodwillturneringen. Hans sista SM var 1986 såvitt han minns, eftersom det hölls samma dag som Olof Palme begravdes och tävlingen då hade en lång paus. Tävlingar var dock något som egentligen inte intresserade honom. Hans passion var själva träningen.

Då Lars hade anknytning till Uppsala kontaktade Kendosektionen honom med en förfrågan om han hade möjlighet att vara tränare för ett antal intresserade grabbar: Kristian Aunver, Michael Strand och Elmer Schöbel. Till en början tränade man bara varannan söndag men efterhand fick man tillgång till fler lokaler som Liljefors skolan och Eriksbergsskolan. Lars var i början både klubbledare och instruktör. Vid starten fick man besök av Robert von Sandor som berättade om kendons historia. Per Bjerlow, Hans Lundberg och Takao Momiyama var några av de som hjälpte till att få träning och graderingar på plats. Sedermera ingick Kendo som en sektion i Uppsala KFUM-KFUK.

1995 ingick Lars som kendorrepresentant i Kendosektionens styrelse och stannade där i två år. I samband med det fick han ta på sig rollen av 'team manager' eller 'delegation leader' vid europa- och världsmästerskap. Som 'team manager' fortsatte han ett par år, till och med VM i Santa Clara, USA.

Figur 2 - Lars Lindin och Hans Lundberg inför avfärd till 10WKC (PB)

Han minns speciellt två incidenter under denna tid. Vid EM i Glasgow 1995 följde han och Hans Lundberg, som var 'teamcoach', med laget ut på ett diskotek. Vid entrén hängde båda av sig sina överrockar och fick en tunn papperslapp som kvitto var. Lars tänkte inte mer på det förrän det var dags att gå hem. Den tunna lappen hade han omedvetet smulat sönder i fickan och trots att han kunde peka ut jackan vägrade personalen lämna ut den. Han uppmanades komma tillbaka nästa dag. Sagt och gjort tidigt avresedagen var Lars där men ingen öppnade. Han fick flyga hem utan rock. När planet landade i Köpenhamn och biljetterna för flygbåten skulle fram insåg han att de låg i rocken.

Inför VM i Santa Clara berättade han det här för Robert "Bob" Harris, som var 'teamcoach', och båda kom överens att något sådant inte skulle upprepas. Resan började med träning i New York som Mats Wahlqvist ordnat. Lars måste dock lämna en dag tidigare då det skulle hållas ett 'team manager' möte. Väl ute på flygplatsen upptäckte han att han bar på delegationens alla flygbiljetter. Att hinna åka tillbaka var inte möjligt. Efter stor möda lyckades han kontakta Robert Harris, inte många hade mobiltelefoner, och meddela att han skulle lämna in biljetterna i informationsdisken. Biljetterna lades i ett brev och Lars skrev "Bob Harris" på utsidan. Med stor tvekan lyckades laget dagen efter få ut brevet av en mycket strikt personal.

Det här blev också slutet på Lars kendortränande. Han hade fått det svårare att få träning att fungera med sitt arbete. Till slut var han tvungen att avsluta kendon. Dock med en liten twist att när hans franske kompis Francois fyllde 60 år hemma i Paris 2016 tog han på sig rustningen och rusade in på festen med ett stort kiai.

Sin kendorustning har han kvar och den är uppställd i ett rum med japanskt tema i källaren.

Figur 3 - Lars Lindin och Eiga Aoki (LL)

Hans bästa kendoögonblick är den avgörande matchen mellan Japan och Korea när Eiga Naoki³ gör en fantastisk tsuki på sin koreanske motståndare vid VM i Santa Clara.

Hans sämsta kendoögonblick är vid samma VM då en deltagare vid den fria ji-geikon faller ihop och dör inför alla deltagare och det chockartade beskedet att Björn Gustavsson hastigt avlidit.

Utan inbördes rangordning är Joakim Strömsnäs, Mats Wahlqvist och Björn Gustavsson Sveriges bästa manliga kendoka. Bästa kvinnliga kendoka är Kumi Sato, Solweig Svanholm, Mikaela Ahlstrom och Michio Komaki

Bästa gästinstruktör var Ishigamori Shigeto.

Nedtecknat av Hans Lundberg i juli 2021.

---

³ https://en.wikipedia.org/wiki/Naoki_Eiga